

4. Боряк Т. Г. Електронний ресурс «Архіви України» як інструмент доступу до національної документальної спадщини [Електронний ресурс] / Т. Г. Боряк // Збірник матеріалів VI Міжнародної науково-практичної конференції (2013). – Режим доступу: http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:http://storage.library.opu.ua/online/periodic/iopktXXI/045-056.pdf&gws_rd=cr&ei=DswDWPbcGIOrswG974yIDA, вільний. Назва з екрану. – [Дата звернення: 16.10.2016 р.].

5. Васильченко, М. М. Електронні ресурси обласних державних архівів України в мережі Інтернет: стан і перспективи розвитку в сучасному соціально-комунікаційному середовищі [Електронний ресурс] / М. М. Васильченко // Вісник ХДАК. – Випуск 32. – 2011. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/soc_gum/vkhdak/2011_32/V32-2-9.pdf, вільний. – Назва з екрану. – [Дата звернення: 16.10.2016 р.].

6. Державна архівна служба України [Електронний ресурс]: офіційний веб-портал. – Режим доступу: <http://www.archives.gov.ua/>, вільний. – Назва з екрану. – [Дата звернення: 14.10.2016 р.].

Салата Г.В.

*кандидат історичних наук, старший викладач,
Київський національний університет культури і мистецтв*

РЕФОРМУВАННЯ БІБЛІОТЕЧНО-ІНФОРМАЦІЙНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ: АСИМЕТРІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ

Застосування інформаційно-комунікаційних технологій (Information and Communication Technologies, ICT) у всіх проявах життєдіяльності соціуму, стимулює розробку інноваційних алгоритмів, проте саме технологічна основа ІТ породжує проблему відсутності мотивації у споживача та ставить питання: які саме соціальні верстви зацікавлені в інформаційному суспільстві? Когнітивно-латентні цілі дефініцій «що? де? коли?» суспільства ХХ ст. трансформуються у елемент прискореної дії пізнання людства ХХІ ст.: «нині! швидко! результат!».

Соціогуманітарний інститут бібліотека, а нині – універсальний інформаційний центр, покликаний акумулювати практичний базис інформаційних надбань цивілізацій. Інформаційно-бібліотечний центр ХХІ ст. – це якісно новий посередник між бажаннями та потребами споживача інформації, помножений на результат.

Інформаційна асиметрія державної політики у галузі бібліотечної справи – ситуація, при якій інформація доступна тільки деяким, а не всім, учасникам когнітивно-інформаційного поступу. Нагальним завданням державних інституцій України є подолання проблеми асиметрії інформації бібліотечно-інформаційної галузі, адже глобалізація інформаційних процесів і потреб суспільства створюють передумови реформовування діяльності архівних установ, бібліотек і музеїв та окреслюють завдання перед фахівцями – надати інформаційні джерела, надати консультації при роботі з ними, надати інформаційні послуги загалом у якісно новій формі!

Загальна історіографія проблеми свідчить, що існуючі дослідження вітчизняної бібліотекознавчої школи, позбавлені соціогуманітарного та політичного контексту, носять фрагментарний і несистемний характер. Все це не забезпечує повної картини і не сприяє вирішенню проблеми, а отже дослідження стану та напрямів державної політики в галузі бібліотечної справи в Україні є недостатнім [3].

Сучасні бібліотеки – важливі гравці глобалізаційних процесів інформаційного суспільства. Необхідність трансформації предметної області бібліотеки неухильно зростає, що зумовлено величезними практичними досягненнями останньої та вимогами часу. Українська публічна бібліотека потерпає від неузгодженої національної програми розвитку, асиметричних підходів до вирішення її нагальних потреб: скорочення кількості бібліотек; недостатня матеріально-технічна база; незадовільне фінансування; низький рівень соціального захисту працівників бібліотеки – больові сегменти сучасної публічної бібліотеки України.

Рубіконом на шляху реформування галузі є формальний і безсистемний підхід держави до її функціональної трансформації, що гальмує процес появи нового типу публічних бібліотек, національної бібліотечно-інформаційної системи загалом. Публічна бібліотека являє собою соціальний організм, в якому матеріальна складова (що також важливо) не є фундаментальною складовою.

Асиметрія інформації державної програми реформування бібліотечної справи чітко проявляється в «Стратегії розвитку бібліотечної справи на період до 2025 р. «Якісні зміни бібліотек для забезпечення сталого розвитку України», де зафіксовано аналіз поточної ситуації в секторі і визначення пріоритетів для бібліотек з точки зору якісних змін з докладними вказівками, завданнями та очікуваними результатами. У документі наголошується на реформуванні наступних складових галузі: забезпечення професійного розвитку працівників бібліотеки в якості координаційного центру; встановлення системи знань і навичок співробітників бібліотеки; модифікація безперервної освіти бібліотекарів відповідно до міжнародних стандартів; спільних стандартів інформаційної ери [1].

Асиметричною державній «Стратегії» є доповідь Єврокомісара Гюнтера Еттінгера» (Київ, 26-27 липня 2016 р.), який залучившись підтримкою владних інституцій України зазначив, що у цифрових технологіях повинні бути спільні стандарти. Україна повинна ввести 5G до 2020 р. і прийти таким чином до загальних стандартів з Європейським Союзом! [6].

Асиметрія державної політики галузі яскраво ілюструє коротка хронологія кроків держави на шляху її реформування. Скажімо, у 2007 р. Київська міська влада планувала придбати за рахунок міського бюджету нової літератури для всіх столичних бібліотек на загальну суму 2 млн. 365 тис. грн. Передбачалось профінансувати капітальний ремонт публічної бібліотеки ім. Лесі Українки, Центральної бібліотеки для дітей ім. Т. Шевченка та спеціалізованої молодіжної бібліотеки «Молода гвардія». Лишається риторичною відповідь на питання про курс гривні до міжнародної валюти станом на 2007 р. та реалізацію цих «планів Маршалла» [5].

По меншій мірі дивною виявляється бравада владних інституцій Києва поповнити бібліотечні фонди літературою на 1,5 млн. гривень у 2016 р., з яких до кінця поточного року в усі бібліотеки міста направлять 20 тис. примірників літератури. А далі мовою влади продекламовано, що першою буде модернізована Центральна бібліотека ім. Тараса Шевченка для дітей (!!!), в якій на ремонт та оновлення направлено 1 млн. грн., завдяки цьому вона перетвориться в інформаційно-комунікативний культурний центр [8]. *Repetitio est mater studiorum*, чи цікава інформація для фіскальної служби...

Відвертим глуфом держави над бібліотечно-інформаційною галуззю, точніше асиметрією державної політики є відмова Міськради Києва фінансувати бібліотеки для людей з вадами зору 26 вересня 2016 р. У Київській міськадміністрації заявили, що бібліотека знаходиться на балансі громадської організації «Українського товариства сліпих», що дає підстави відмовитися від фінансування витрат на опалення бібліотеки та на закупівлю літератури. Тож законні підстави знайдено, а бібліотека для сліпих ім. Островського (вул. Печерський узвіз, 5) закликає киян допомогти у поповненні фондів та вирішенні інших важливих питань, адже у столиці європейської держави сьогодні проживає близько 3 тисяч киян з вадами зору, які відвідують бібліотеку [9].

Водночас, у Всеукраїнський день бібліотек 30 вересня 2016 р. Голова Благодійного Фонду Порошенка Марина Порошенко презентувала проект шкільної Медіатеки – бібліотеки нового зразка в Запорізькій області. Передбачається, що до кінця 2016 р. традиційна бібліотека однієї з сільських шкіл регіону – гімназії «Престиж» – буде реконструйована у сучасну Медіатеку [7].

Виявляється необхідним застосовування комплексного, системного підходу до подолання асиметрії державної політики у справі реформування бібліотечної галузі України. Держава і суспільство повинні зробити реальні кроки у подоланні стереотипів класичної моделі бібліотечних установ [2]. Вкрай важливо спонукати українські державні інституції побачити бібліотечні інформаційні центри в якості важливого фактора для розвитку суспільства. Необхідно створити нову парадигму організації і функціонування бібліотек в контексті глобалізації та інформаційної революції [4].

Першочерговими завданнями державних інституцій у подоланні її асиметричної політики у галузі бібліотечної справи повинно стати: впровадження нових інформаційних технологій; створення загально-українського зведеного електронного каталогу; розширення участі бібліотек в науково-дослідній роботі; встановлення нових принципів міжнародного співробітництва; термінової модернізації бібліотечних функцій, структурної діяльності, автономії економічної складової діяльності публічних бібліотек, розширення прав бібліотечних установ на економічну діяльність, згідно «Класифікації видів економічної діяльності» (КВЕД) – складової частини державної системи класифікації і кодування техніко-економічної та соціальної інформації в Україні.

Список використаних джерел:

1. Розпорядження Кабінету міністрів України «Про схвалення Стратегії розвитку бібліотечної справи на період до 2025 року «Якісні зміни бібліотек для забезпечення сталого розвитку України» від 23 березня 2016 р. № 219-р // URI: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/219-2016-p#n8> (1.V.2016).
2. Салата Г. В. Аспектуалізація діяльності публічних бібліотек України у проблемному полі державної інформаційної політики / Галина Володимирівна Салата // Наукові записки: [збірник наукових статей] / Нац. пед. ун-т імені М. П. Драгоманова. – Київ: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2014. – Випуск СХХ(120). – 288 с. – С. 253–267.
3. Салата Г. В. Учреждения консолидированной информации, или информационно-библиотечные центры Украины, в условиях евроинтеграции: к постановке проблемы [Текст] / Г. В. Салата, Т. В. Данилова // Молодий вчений. – 2016. – № 8. – С. 253–256.
4. Danylova T. Reorganization Asymmetry of Universal Information Centers in Ukraine: An Attempt at Civilization Communication Analysis / Tatyana Danylova, Galyna Salata // Research Revolution. International Journal of Social Science & Management. – Volume IV, Issue 10. – 31. – July 2016. 14/2, Rajbada Chowk, Indore – 452007 Madhya Pradesh, India – Page 75. P. 1–4.
5. URI: <http://kiev.segodnya.ua/kpower/biblioteki-kieva-poluchat-knih-na-2-mln-365-tyc-hrn.html> (8.X.2016).
6. URI: <http://ua.112.ua/suspilstvo/ukraina-povynna-vvesty-5g-do-2020-roku-ettinher-327520.html> (26. VI. 2016)
7. URI:<http://www.president.gov.ua/news/marina-poroshenko-prezentovala-prikladnu-model-biblioteki-no-38349> (30. IX. 2016).
8. URI:http://kievvlav.com.ua/news/kievskie_vlasti_obeshhajut_popolnit_bibliotechnie_fond_i_literaturoj_na_15 mln_griven44160.html (8.X.2016).
9. URI:http://kievvlav.com.ua/news/vlasti_kieva_otkazalis_finansirovat_biblioteku_dlja_slep_ih43942.html (8.X.2016).

Санакуєв М.Г.*кандидат філософських наук,**старший викладач,**Інститут журналістики**Київського університету імені Бориса Грінченка***ІМІДЖ ЯК МИСТЕЦТВО УПРАВЛІННЯ ВРАЖЕННЯМИ**

«Управління враженнями» – механізм, що найкраще був описаний відомим американським соціологом Е. Гофманом. Скільки на світі людей – стільки й іміджів. Знаючи те як будуть сприйматися та інтерпретуватися тією чи іншою групою людей, будь-які факти, відомості, що стосуються особистості (організації) – є основоположним психологічним підґрунтям для управління іміджем особистості (організації). Е. Гофман зосереджує дослідницьку увагу на тому, що він називає «мистецтво управління враженнями» («the art of impression management»). Таким чином, імідж – це враження що справляється на оточуючих, яке фіксується в свідомості у вигляді більш-менш розгорнутих емоційно забарвлених думок або суджень про об'єкт [1, с. 279].